

Regeringsrätten

Rättsfall

Fastighetsmäklares middag för affärsvänner på 50-årsdagen

Besvär av Kerstin J angående eftertaxering för 1970.

Kerstin J var fastighetsmäklare med egen rörelse. I sin självdeklaration 1970 upptog hon nettointäkten av rörelsen till 44 594 kr. Därvid hade avdrag tillgodoförts för bl a kostnader för representation med 2 220 kr. — TN följde deklarationen.

Sedan TI hos LSR yrkat att Kerstin J skulle eftertaxeras för i rörelsen bokförd del av kostnad för hennes 50-årsmiddag, 2 220 kr, fann LSR att förutsättningar för eftertaxering förelåg och beslutade att åsätta Kerstin J eftertaxering på sätt TI yrkat. — KR i Sthlm: ej ändring.

RR yttrade: Kerstin J. har i sin självdeklaration vid beräkning av inkomst av fastighetsmäklarirörelse gjort avdrag för kostnader för representation med 2 220 kr. Vid deklarationen fogades — i enlighet med vad som föreskrivs i 25 a § TL — uppgift om representationskostnader enligt fastställt formulär. I detta angavs beloppet 2 220 kr vara hänförligt till huvudgrupp 1) dvs ”kostnader för mat, dryck, betjäning, hotellrum, teaterbiljetter och dylikt i samband med affärsförhandlingar och liknande”. Vidare besvarades jakande den i formuläret intagna icke obligatoriska uppgiften om huruvida den skattskyldiga ansåg att det yrkade avdraget stod i överensstämmelse med RN:s anvisningar angående representationskostnader. — Enligt vad som framkommit vid taxeringsrevision av räkenskaperna i rörelsen avser avdraget kostnader för en middag på Kerstin J:s 50-årsdag. Kerstin J har om middagen uppgivit: I middagen deltog — förutom familjemedlemmar med hänsyn till vilka avdraget jämkats — ett relativt stort antal privata vänner. Det rörde sig om personer, som brukade anvisa henne objekt och rekommendera henne till vänner och affärsförbindelser. Hon hade önskat knyta fastare kontakter med dessa personer genom att bjuda dem som gäster. Några av de inbjudna hade givit henne kontakter som lett till affärsslut. — Även med godtagande av vad Kerstin J sålunda uppgivit kan det inte anses att kostnaderna för middagen haft sådant omedelbart samband med mäklarverksamheten att de är att hänföra till avdragsgilla omkostnader i rörelsen. — För taxeringsmyndigheternas bedömning av befogenheten av det yrkade avdraget har det varit av väsentlig betydelse att de haft kännedom om de närmare omständigheterna bakom yrkandet. Kostnader för en 50-årsmiddag är normalt att hänföra till levnadskostnader för vilka avdrag ej medges. Det måste redan vid deklarationens avgivande ha stått klart för Kerstin J att närmare upplysningar varit erforderliga för åsättandet av en riktig taxering. Hon borde därför jämlikt 31 § 1 mom. TL ha i deklarationen upplyst om att avdraget avsåg kostnader i samband med 50-årsdagen. Genom att underlåta detta får hon anses ha lämnat sådant oriktigt meddelande som avses i 114 § TL. Förutsättningar för eftertaxering föreligger därför. — Regeringsrätten lämnar besvären utan bifall. (RR föredr. 2.11; dom 1.12.1976; en ledamot av RR kom till samma slut med annan motivering, en annan ledamot ansåg det inte tillfullo klarlagt att Kerstin J:s uppgifter på blanketten varit oriktiga och att därför förutsättning saknades för eftertaxering.)

✓ **Aktiebolags rätt till nedskrivning av fordran på handelsbolag i vilket aktiebolaget var delägare**

Besvär av AB Olof E angående inkomsttaxering 1971.

AB Olof E redovisade i självdeklarationen nettointäkt av rörelse (lanthandel- och fastighetsförvaltning) med 1 469 kr. Av till deklARATIONEN fogade räkenskaphandlingar framgick bl a att bolagets intäkter huvudsakligen här- rörde från ränte- och hyresinkomster. Bolaget hade i räkenskaperna gjort nedskrivning på osäker fordran hos firma Ö Center med 6 000 kr. — TN och LSR vägrade avdrag för nedskrivningen.

RR i Gbg ansåg, med hänsyn bl a till det sätt varpå aktiebolaget medverkat vid finansie- ringen av handelsbolaget i vilket aktiebolaget var delägare, att bolagets fordran ej utgjorde egentlig varufordran utan en försträckning från aktiebolaget till handelsbolaget som ej ingick som led i aktiebolagets rörelse, varför förlusten utgjorde en ej avdragsgill kapitalförlust.

RR yttrade: Enligt företedd bolagsordning för AB Olof E har detta till uppgift att bedriva handelsrörelse samt idka annan därmed förenlig verksamhet. I målet är utrett att AB tillsammans med annan bildat handelsbolag med firma Ö Center för att driva handelsrörelse i lokaler i en AB tillhörig affärs- och hyresfastighet samt att vid bolagsbildningen handelsbolaget iklätt sig skuld å 50 000 kr till AB avseende ett av AB för handelsrörelsen anskaffat varulager. — AB har uppgivit att anskaffandet av varulagret lik- som bolagets övriga åtaganden vid starten av handelsrörelsen skett i syfte att göra de för handelsrörelsen disponerade lokalerna inkomstbringande och vidmakthålla affärs- och hyresfastighetens värde. Med hänsyn till vad sålunda obesträtt uppgivits om sambandet mellan AB:s delägarskap i han- delsbolaget och kreditgivningen till samma bolag får AB:s ifrågavarande fordran hos handelsbolaget anses ha tillkommit som ett led i AB:s rörelse. Utredningen i målet får anses tillräckligt utvisa att fordringens värde vid utgången av beskattningsåret 1970 minskat med åtminstone 6 000 kr — AB är därför berättigat erhålla avdrag för nedskrivning av fordringen med yrkat belopp, 6 000 kr. (RR föredr. 2.11; dom 1.12.1976.)

Anm.: Se RÅ 1967 not 591 (Skattenytt 1967 s 481) och 1971 not 144.

Bidrag till kampanjer mot nedskräpning m m

1. Besvär av AB Plåtmanufaktur angående inkomsttaxering 1967—1969. I deklARATIONER 1967, 1968 och 1969 tillgodoförde bolaget sig avdrag för kostnader för bidrag till kampanjer mot nedskräpning — ”Håll Skåne rent” och ”Håll Sundet rent” — med resp 235 600 kr, 211 900 kr och 178 100 kr. Vidare tillgodoförde bolaget sig i deklARATIONEN 1969 avdrag för bidrag med 75 000 kr till Sveriges Industriförbund avseende en av för- bundet initierad utredning angående skadeverkningar av nedskräpning på människor och djur.

RR yttrade: Enligt 29 § 1 mom KL får från bruttointäkten av rörelse avdrag göras för allt, som är att anse som driftkostnad. — Bolaget tillverkar och marknadsför förpackningar av plåt, glas och plast, huvudsakligen av engångstyp. Beträffande ölburkar och engångsplas är bolaget ensamtillverkare i Sverige. Under 1960-talets senare hälft ägde en livlig opinionsbildning rum om engångsförpackningarna och deras vådor för miljövården. Utfallet av denna opinionsbildning kunde antas få påtagliga återverkningar på avsetningen av bolagets produkter. Under sådana förhållanden är bolagets medverkan till Håll Skåne rent- och Håll Sundet rent-kampanjerna att se som ett led i bolagets förvärvsverksamhet och kostnaderna härför som för bolaget avdragsgilla driftkostnader. — Det av bolaget utgivna bidraget till Sveriges Industriförbund för utredning angående skadeverkningar av nedskräpning på människor och djur hänför sig däremot till ett projekt av allmän natur utan direkt samband med bolagets förvärvsverksamhet. Bidraget kan därför inte anses som en för bolaget avdragsgill driftkostnad.

II. Besvär av Kooperativa förbundet angående inkomsttaxering 1971. — Förbundet tillgodoförde sig avdrag för, såvitt nu är i fråga, bidrag till städaktionen "Vårstädning 70" med 20 000 kr samt andel i kostnader för näringslivets arbetsgrupp i nedskräpningsfrågor med 2 174 kr.

RR yttrade: Till stöd för sitt yrkande om avdrag för utbetalningarna till Näringslivets arbetsgrupp i nedskräpningsfrågor och till den av länsstyrelsen i Stockholms län ledda kampanjen Vårstädning 70 har förbundet åberopat att det genom att producera och sälja varor indirekt bidrar till nedskräpning och uppkomsten av miljöproblem samt att till följd härav ett ansvar åvilar förbundet att ta del i kostnaderna för att praktiskt motverka nedskräpningen. Vad förbundet sålunda anfört kan emellertid inte anses innefatta något sådant samband mellan förbundets verksamhet och de ifrågavarande utbetalningarna att dessa får såsom driftkostnader avdragas från bruttointäkten av förbundets rörelse. (RR föredr. 12.10; domar 1.11.1976.)

Tid för förvärv av fastighet när påteckning om senareläggning av överlåtelsen skett på kontraktet

Besvär av W angående inkomsttaxering 1971.

RR yttrade: Enligt köpekontrakt den 7 juni 1962 sålde Einar P fastigheten till Ola W för en köpeskilling om 20 000 kr. Jämlikt kontraktet skulle tillträdet äga rum den 15 aug 1962. Köpeskillingen skulle erläggas med 10 000 kr kontant vid tillträdet och resterande 10 000 kr som delbetalningar med 2 500 kr den 15 var tredje månad med sista likvid den 15 aug 1963.

Köparen förband sig dock att erlagga hela eller önskad del av köpeskil-

lingen på anfordran av säljaren. Då köpeskillingen var helt gulden, skulle köpebrev utfärdas. — Enligt påteckning på köpekontraktet den 13 okt 1962 överenskom parterna, med ändring av kontraktet, att överlåtelsen av fastigheten skulle ske först den 10 okt 1969, vid vilken dag även tillträdet skulle ske, att köpeskillingen skulle erläggas kontant vid överlåtelse-tillfället, att en handpenning om 3 500 kr skulle erläggas den 1 april 1963, att köparen fram till den 10 okt 1969 skulle arrendera fastigheten enligt särskilt kontrakt samt att äganderätten till fastigheten skulle övergå på köparen först då köpeskillingen var till fullo gulden. Något arrendekon-trakt har icke företetts i målet. — Oavsett ändringen av köpekontraktet får W anses ha förvärvat fastigheten den dag köpekontraktet underteck-nades. — Vid sådant förhållande och med beaktande av de kostnader W ostridigt haft för förbättringsarbeten på fastigheten åren 1963, 1964 och 1967 finner RR i likhet med LSR att någon skattepliktig realisations-vinst icke uppkommit. (RR föredr. 28.9; dom 27.10.1976.)

En ledamot av RR var skiljaktig och anförde: W har i målet upplyst att ändringen den 13 okt 1962 tillkommit i det syftet att P skulle undgå den tidsbegränsade realisations-vinstbeskattning vid fastighetsförsäljningen som rådde vid den tid när tillägget gjordes. De ändrade reglerna för realisationsvinstbeskattning som gällde vid tidpunkten för W:s försälj-ning kom att försätta honom i en situation som icke kunde förutses år 1962. — Härutöver må nämnas att enligt vad vederbörande TI uppgivit hos LSR P och W utåt — i de hänseen-den som är av intresse för en skatterättslig bedömning — uppträtt som om tillägget varit bindande för dem. W har således inte något av åren fram till år 1969 inkomst- eller förmögen-hetsredovisat fastigheten. I den deklaration som avgavs till 1965 års allmänna fastighetstaxe-ring uppgavs att fastigheten ägdes av Einar P men arrenderades av W. — På grund av nu upptagna omständigheter finner jag således köpekontraktet genom ändringen vara att förstå endast som ett avtal om framtida fastighetsöverlåtelse. Som KR funnit kan W således inte anses ha förvärvat fastigheten förrän genom det köpekrav som utfärdats den 19 febr 1969. — Med hänsyn till det anförda lämnar jag W:s besvär utan bifall.

Anm.: Se RA 1950, ref 5, 1957 not 1084, 1958 not 1940, 1967 not 1313. Se vidare Undén, Svensk sakrätt II Fast egendom 1969 s 116, Wahlén, Fastig-hetsköp 1968 s 98 f, Grauers, Fastighetsköp enligt nya jordabalken 1974 s 22, 31, Geijer Rosenqvist Sterner, Skattehandbok Del 1 1972 s 423, 561—562, SN 1967 s 376.

Beskattning av handelssekreterare vid svensk beskickning som redan förut var bosatt i anställningslandet.

Besvär av E angående inkomsttaxering 1971. — E var enligt anställ-ningskontrakt under tiden den 1 okt 1965 — den 30 sept 1970 anställd vid Svenska Fläktfabriken med placering i Vancouver i Canada. Uppsägning av kontraktet skulle ske skriftligen minst tre månader före kontraktstidens utgång. I annat fall skulle kontraktet anses förlängt för varje gång med ett år. E ägde en villafastighet i Vancouver, där han bodde med sin familj. Enligt Kungl Maj:ts beslut den 24 april 1970 förordnades han till han-delssekreterare i Vancouver från den 1 okt 1970.

TN i det för riket gemensamma distriktet taxerade E såsom här i riket inskränkt skattskyldig och såsom bosatt utomlands, varvid i deklarationen yrkade allmänna avdrag liksom avdrag för underskott av kapital vägrades.

Över TN:s beslut anförde E besvär med yrkande att han med tillämpning av 69 § KL skulle betraktas såsom här i riket bosatt skattskyldig och att intäkten som handelssekreterare vid taxeringen till kommunal inkomstskatt skulle undantas från beskattning.

TI yttrade att av E i besvären åberopad "återflyttning" till Sverige i juli månad 1970 i samband med uttagande av ackumulerad semester inte kunde innebära att han återtagit sitt skatterättsliga hemvist i Sverige.

LSR fann att E, på sätt TI anförde, ej bosatt sig utomlands beroende på att han antagit anställning vid utrikesförvaltningen i följd varav de i 69 § KL givna bestämmelserna ej var tillämpliga på honom.

KR i Sthlm yttrade: Med hänsyn till innehållet i det mellan E och AB Svenska Fläktfabriken träffade anställningsavtalet och till vad i övrigt blivit upplyst i målet finns ej skäl anta annat än att E, som tillhört svensk beskickning i Canada, på grund av sin tjänst varit bosatt där under tiden 1 okt 1970 — 31 dec 1970. Å honom skall således under denna tid tillämpas bestämmelserna i 69 § KL jämte därtill hörande anvisningar samt 17 § förordningen om statlig inkomstskatt. Härvid kommer ej någon inkomst att taxeras till kommunal inkomstskatt. — Det underskott för vilket avdrag yrkas vid statstaxeringen med 8 622 kr är ostridigt hänförligt till en E tillhörig fastighet i Canada. På sätt LSR funnit kan avdrag för sådant underskott inte medges. — E är berättigad till allmänna avdrag i övrigt enligt deklarationen. — Ortsavdrag tillkommer E för tre månader.

RR: ej ändring. (RR föredr. 20.10; dom 8.11.1976.)

Anm.: Se RN 1957 nr 1:11, RÅ 1960 not 82 samt prop 1927: 102, bil 3 s 64, SN 1956 s 73 (Pehrson).

Ökade levnadskostnader utöver erhållet traktamente

Besvär av E angående inkomsttaxering 1972. — E, som var anställd hos Nya Asfalts Aktiebolaget, uppbar traktamente vid förrättningar med övernattningsmen ej vid endagsförrättningar. — I sin deklaration yrkade E avdrag för ökade levnadskostnader i samband med tjänsteresor i sin anställning med dels 3 010 kr, motsvarande vad han uppburit i traktamente vid korttids- och långtidsförrättningar, dels 1 560 kr, motsvarande 15 kr om dagen under 104 endagsförrättningar i Gullspång. — TN medgav avdrag för ökade levnadskostnader med 3 010 kr.

Hos LSR yrkade E avdrag i enlighet med deklarationen. — LSR lämnade E:s besvär utan bifall och yttrade: Enligt punkt 3 av anv till 33 § KL äger skattskyldig som i sin tjänst verkställt resor utom den vanliga verksamhetsorten rätt att åtnjuta avdrag inte bara för kostnaden för själva resan utan

även för den ökning i levnadskostnaden, som han kan ha fått vidkännas. Har skattskyldig vid tjänsteresa uppburit traktamentsersättning skall ökningen i levnadskostnaderna anses ha uppgått till belopp motsvarande den erhållna ersättningen, dock högst till det belopp för största normala ökning i levnadskostnaden som varje år fastställs av riksskatteverket. Om skattskyldig på ett godtagbart sätt kan visa att ökningen i levnadskostnaden varit större än nyss sagts äger han rätt till avdrag med belopp motsvarande den verkliga merkostnaden. Härvid gäller dock att den skattskyldiges utredning skall avse samtliga förrättningar i en och samma tjänst under beskattningsåret. Detta innebär att skattskyldig, som yrkar avdrag för fördyrade levnadskostnader beträffande tjänsteresor då traktamentsersättning ej utgått, måste visa att den traktamentsersättning som han erhållit för andra i samma anställning företagna tjänsteresor varit otillräcklig för att bestrida den fördyring i levnadskostnaderna som uppkommit vid samtliga nu nämnda tjänsteresor. Utredningen om den faktiska merkostnaden kan sålunda inte begränsas till de tjänsteresor då ersättning ej utgått. — E har ej i enlighet med det anförda styrkt att den avdragsgilla ökningen i hans levnadskostnader vid samtliga tjänsteresor för Nya Asphalt AB under beskattningsåret överstigit den erhållna traktamentsersättningen, 3 010 kr.

E fullföljde sin talan.

KR i Gbg yttrade: Av utredningen framgår att E, som under beskattningsåret endast haft anställning hos Nya Asphalt AB, vid arbete i Gullspång inte erhållit traktamentsersättning av arbetsgivaren. Med hänsyn härtill är bestämmelserna i punkt 3 andra stycket av anv till 33 § KL inte tillämpliga. Frågan om avdrag för ökade levnadskostnader skall i stället bedömas endast jämlikt första stycket av nämnda anvisningspunkt. — Vid tjänstgöring i Gullspång får E anses ha vistats utom sin vanliga verksamhetsort. Han har uppgivit, att han under denna tid varit borta från bostaden 12,5—15 timmar om dagen, att han under denna bortovaro intagit två mål mat, samt att han intagit sina måltider på matservering. Dessa uppgifter har inte bestritts av TI och får godtagas. Med hänsyn härtill får förrättningarna med hänsyn till deras längd och övriga omständigheter antagas ha givit anledning till ökade levnadskostnader. Den uppkomna kostnadsfördyringen kan uppskattas till 800 kr. — KR nedsatte E:s taxeringar i enlighet med det anförda.

I besvär hos RR yrkade TI att LSR:s beslut skulle fastställas och anförde därvid: E som endast har haft en arbetsgivare har av denne fått traktamentsersättning för vissa förrättningar vid tjänsteresor, medan det vid andra förrättningar inte utgått något traktamente. Enligt huvudregeln (punkt 3 första stycket av anv till 33 § KL) är skattskyldig berättigad till avdrag för ökning av levnadskostnad vid tjänsteresor utom den vanliga verksamhetsorten. I andra stycket av nämnda punkt tas de fall upp där den skattskyldige fått traktamente av arbetsgivaren. Enligt detta stycke skall ökningen av levnadskostnaderna anses ha uppgått till lika stort belopp som det utgivna traktamentet (dock högst till normalbeloppet), såvida annat inte visas av den skattskyldige. En sådan bevisning skall dock avse samtliga förrättningar i en och samma tjänst under inkomståret, dock med undantag av långtidsför-

rättningar och förrättningar utomlands. Detta måste tolkas som att en sådan bevisning skall avse samtliga förrättningar hos en och samma arbetsgivare (utom de undantagna) både de där traktamente utgått och de där det inte utgått. I de fall där traktamente inte utgått måste man anse att arbetsgivaren inte ansett att någon fördyring uppstått. KR:s betraktelsesätt leder till att det kan bli fördelaktigt för skattskyldiga att underlåta att ta ut traktamente från arbetsgivaren då ökningen av levnadskostnaderna för enstaka förrättningar överstiger vad arbetsgivaren utbetalat. E har inte visat att fördyringen under samtliga förrättningar, utom långtidsförrättningarna, under inkomståret överstigit uppburet traktamente.

Prövningstillstånd meddelades. — RR fastställde LSR:s beslut. (RR föredr. 23.11; dom 30.12, 1976.)

Anm.: Se prop. 1963: 120 s. 65.

Switchrätt vid förvärv av utländska aktier (äldre bestämmelser)

Besvär av TI angående F:s inkomsttaxering 1973. — F köpte den 4 sept 1972 genom Svenska Handelsbanken i Sverige dels en post om 200 andelar i Stanhope Transatlantic Fund för 14 510 kr och dels en post om 10 andelar i Alexander Fund för 586 kr. I kostnaderna vid förvärven ingick s k switchrätt med 1 984 kr resp 79 kr. Båda posterna såldes samma dag på utländsk börs för 12 264 kr resp 489 kr. I såväl inköpspris som försäljningspris ingick kostnader för courtage och stämpel med vissa belopp. — I sin deklaration yrkade F vid beräkning av inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet avdrag för realisationsförlust vid avyttring av ifrågavarande värdepapper med $(14\ 510 + 586 - 12\ 264 - 489 =) 2\ 343$ kr. — TN medgav avdraget.

Hos LSR yrkade TI, såvitt nu är i fråga, att avdraget skulle vägras. Han anförde bl a att beloppet 2 343 kr inte utgjorde någon realisationsförlust utan i stället motsvarade kostnad för anskaffande av en s k switchrätt.

F bestred TI:s yrkande och anförde i huvudsak följande. Efterfrågan på utländska värdepapper hade länge varit större än tillgången. Detta hade medfört att innehavarna av utländska värdepapper i Sverige sålde dessa med tillämpning av en överkurs. Denna överkurs (switchpremie) hade successivt stigit och utgjorde under 1972 omkring 16 %. Vid förvärvet hade han fått betala en sådan överkurs. Det var fråga om en verklig förlust i samband med transaktionerna.

LSR biföll TI:s talan och anförde: Vid beräkning av inkomsten av tillfällig förvärvsverksamhet har TN medgivit avdrag från redovisad realisationsvinst för sålda värdepapper med 2 343 kr för s k "Switch Valuta". De aktuella värdepapperen har köpts och sålts i Sverige samma dag för exakt samma belopp i US dollar. F har utöver betalningen för värdepapperen erlagt 2 343 kr för anskaffande av s k "switchrätt" vilken använts för inköp i utlandet av vissa tyska aktier, vilka fanns kvar vid årets utgång. Någon realisationsförlust har således inte uppkommit vid försäljningen av de aktuella värdepapperen och då kostnaden för inköp av "switchrätt" inte kan anses utgöra avdragsgill kostnad i förvärvskällan vid 1973 års taxering medges inte något avdrag härför.

Hos KR yrkade F att avdraget skulle medges.

KR i Sthlm yttrade i denna del: Av handlingarna i målet framgår att F den 4 sept 1972 köpt ifrågavarande värdepapper för (14 510 + 586 =) 15 096 kr och att han samma dag sålt dessa för (12 264 + 489 =) 12 753 kr. F har genom dessa transaktioner rent beloppsmässigt gjort en förlust på (15 096 — 12 753 =) 2 343 kr. Förlusten är såtillvida endast skenbar som F genom inköpet av värdepapperen jämväl förvärvat en sk switchrätt, som han behållit vid avyttringen av desamma. Värdet av switchrätten kan beräknas till skillnaden mellan inköpspriset och försäljningspriset för värdepapperen. Detta värde bör emellertid icke beaktas vid en bedömning av frågan om realisationsförlust uppkommit i samband med transaktionerna utan bör i stället i den mån förutsättningar för beräkning av realisationsvinst föreligger tas till beskattning först om och när F avhänder sig switchrätten i samband med avyttring av värdepapper. F har sålunda vid försäljning av värdepapperen åsamkats en realisationsförlust på 2 343 kr, för vilken han är berättigad till avdrag. — Inkomsttaxeringarna nedsättes i enlighet härmed.

Hos RR yrkade TI fastställelse av LSR:s beslut. — RR: ej ändring. (RR föredr. 8.12; dom 30.12. 1976.)

Anm.: I fråga om switchrätter förvärvade efter mars 1976 gäller enligt de nya reglerna som kom genom SFS 1976 nr 343 att värdet av switchrätter inte medräknas i anskaffningskostnaden eller i försäljningssumman för de aktier som berörs av sådana rätter. När switchrätten som sådan avyttras skall ev vinst i stället behandlas som annan lös egendom, dvs enligt 4 mom. i 35 § KL.

Se i övrigt RÅ 1968 not 1639 (Skattenytt 1976 s. 192) och SOU 1975:53 s 157—160, prop 1975 1975/76:180 s 100—102, 166—168. Se även Skattenytt 1976 s. 429 (Swarthing och von Bahr).